

Βρυξέλλες, 6 Ιουνίου 2018
(OR. en)

9620/18

**Διοργανικός φάκελος:
2018/0203 (COD)**

**JUSTCIV 132
EJUSTICE 65
COMER 50
CODEC 931**

ΔΙΑΒΙΒΑΣΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Αποστολέας:	Για τον Γενικό Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ο κ. Jordi AYET PUIGARNAU, Διευθυντής
Ημερομηνία Παραλαβής:	31 Μαΐου 2018
Αποδέκτης:	κ. Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης
Αριθ. εγγρ. Επιτρ.:	COM(2018) 378 final
Θέμα:	Πρόταση ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1206/2001 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις

Διαβιβάζεται συνημμένως στις αντιπροσωπίες το έγγραφο - COM(2018) 378 final.

σνημμ.: COM(2018) 378 final

Βρυξέλλες, 31.5.2018
COM(2018) 378 final

2018/0203 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1206/2001 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις

{SEC(2018) 271 final} - {SWD(2018) 284 final} - {SWD(2018) 285 final}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

• Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Μεταξύ των καθηκόντων της ΕΕ συγκαταλέγεται η ανάπτυξη ενός ευρωπαϊκού χώρου δικαιοσύνης στις αστικές υποθέσεις, με βάση τις αρχές της αμοιβαίας εμπιστοσύνης και της αμοιβαίας αναγνώρισης των αποφάσεων. Ο χώρος δικαιοσύνης απαιτεί δικαστική συνεργασία σε διασυνοριακό επίπεδο. Προς τον σκοπό αυτό, και για να διευκολυνθεί η εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, η ΕΕ έχει θεσπίσει νομοθεσία για τη διασυνοριακή επίδοση δικαστικών πράξεων¹ και για τη συνεργασία στον τομέα της διεξαγωγής αποδείξεων². Οι πράξεις αυτές είναι κρίσιμης σημασίας για τη ρύθμιση της δικαστικής συνδρομής σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις μεταξύ των κρατών μελών. Κοινός σκοπός τους είναι να παρέχουν ένα αποδοτικό πλαίσιο για τη διασυνοριακή δικαστική συνεργασία. Οι εν λόγω πράξεις έχουν αντικαταστήσει το προγενέστερο διεθνές, πιο περίπλοκο σύστημα των συμβάσεων της Χάγης³ μεταξύ των κρατών μελών⁴.

Η εν λόγω νομοθεσία για τη δικαστική συνεργασία έχει ουσιαστικό αντίκτυπο στην καθημερινή ζωή των πολιτών της ΕΕ, είτε ως ιδιωτών είτε ως επαγγελματιών. Εφαρμόζεται σε δικαστικές υποθέσεις που έχουν διασυνοριακές επιπτώσεις, στις οποίες η καλή λειτουργία της είναι απαραίτητη για τη διασφάλιση της πρόσβασης στη δικαιοσύνη και δίκαιης δίκης. Η αποδοτικότητα του πλαισίου της διεθνούς δικαστικής συνδρομής έχει άμεσο αντίκτυπο στο πώς εκλαμβάνουν οι πολίτες που εμπλέκονται σε διασυνοριακές διαφορές τη λειτουργία του δικαστικού συστήματος και του κράτους δικαίου στα κράτη μέλη.

Η ομαλή συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων είναι επίσης αναγκαία για την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Το 2018 καταγράφηκαν στην ΕΕ περίπου 3,4 εκατομμύρια αστικές και εμπορικές δικαστικές υποθέσεις που έχουν διασυνοριακές επιπτώσεις⁵. Σε πολλές υποθέσεις αυτού του είδους συντρέχει ανάγκη να ληφθούν

¹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, περί επίδοσας και κοινοποίησης στα κράτη μέλη δικαστικών και εξώδικων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις («επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων») και κατάργησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 του Συμβουλίου (ΕΕ L 324 της 10.12.2007, σ. 79).

² Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1206/2001 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 174 της 27.6.2001, σ. 1).

³ Σύμβαση της Χάγης, της 15ης Νοεμβρίου 1965, σχετικά με την επίδοση και κοινοποίηση στο εξωτερικό δικαστικών και εξώδικων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις· Σύμβαση της Χάγης, της 18ης Μαρτίου 1970, σχετικά με τη συγκέντρωση αποδείξεων σε αλλοδαπό κράτος σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

⁴ Οι κανονισμοί εφαρμόζονται σε όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ πλην της Δανίας. Η Δανία σύναψε, στις 19 Οκτωβρίου 2005, παράλληλη συμφωνία με την Ευρωπαϊκή Κοινότητα σχετικά με την επίδοση και κοινοποίηση δικαστικών και εξώδικων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, με την οποία επεκτείνονται στη Δανία οι διατάξεις του κανονισμού για την επίδοση και κοινοποίηση πράξεων, καθώς και τα μέτρα εφαρμογής του. Η συμφωνία τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιουλίου 2007 (βλ. ΕΕ L 300 της 17.11.2005, σ. 55· ΕΕ L 120 της 5.5.2006, σ. 23). Δεν υπάρχει παράλληλη συμφωνία σχετικά με τη διεξαγωγή αποδείξεων.

⁵ Τα εν λόγω αριθμητικά στοιχεία αντικατοπτρίζουν τις εκτιμήσεις της οικονομικής μελέτης της Deloitte που εκπονήθηκε στο πλαίσιο της εκτίμησης επιπτώσεων. Οι εκτιμήσεις βασίζονται σε στοιχεία της Eurostat, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Αποτελεσματικότητα της Δικαιοσύνης (CEPEJ) και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, και σε πληροφορίες που συγκεντρώθηκαν κατά τη διάρκεια των συνεντεύξεων. Η μελέτη ανατέθηκε στη Deloitte βάσει της σύμβασης με αριθ. JUST/2017/JCOO/FW/CIVI/0087 (2017/07). Η τελική έκθεση δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη.

αποδεικτικά στοιχεία από άλλο κράτος μέλος· ο κανονισμός για τη διεξαγωγή αποδείξεων παρέχει εργαλεία που διευκολύνουν την πρόσβαση στα αποδεικτικά αυτά στοιχεία.

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1206/2001 του Συμβουλίου για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις αποτελεί σημαντικό εργαλείο για την ευρωπαϊκή δικαστική συνεργασία, δεδομένου ότι η εφαρμογή του συχνά είναι κρίσιμη για την προσκόμιση στο δικαστήριο επαρκών αποδεικτικών στοιχείων για την απόδειξη της αξίωσης. Ο κανονισμός καθιερώνει ένα πανευρωπαϊκό σύστημα απευθείας και ταχείας διαβίβασης παραγγελιών για τη διεξαγωγή και τη συλλογή αποδείξεων μεταξύ των δικαστηρίων, και θεσπίζει ακριβείς κανόνες για τη μορφή και το περιεχόμενο των εν λόγω παραγγελιών. Ειδικότερα, ο κανονισμός επέφερε βελτιώσεις σε σύγκριση με τη συναφή σύμβαση της Χάγης, καθιερώνοντας ένα σύγχρονο και αποτελεσματικό σύστημα άμεσης επαφής μεταξύ των δικαστηρίων (διαβίβαση των παραγγελιών και αντίστροφη διαβίβαση των διεξαχθεισών αποδείξεων) και αντικαθιστώντας το προγενέστερο περίπλοκο σύστημα, βάσει του οποίου οι παραγγελίες διαβιβάζονταν αρχικά από το δικαστήριο του κράτους μέλους Α στο κεντρικό όργανο του κράτους μέλους Α, στη συνέχεια στο κεντρικό όργανο του κράτους μέλους Β και, τελικά, στο δικαστήριο του κράτους μέλους Β (και αντιστρόφως κατά την επιστροφή). Επιπλέον, ο κανονισμός καθιστά δυνατή την απευθείας διεξαγωγή αποδείξεων από δικαστήρια άλλων κρατών μελών.

Το 2017, με σκοπό να προβεί σε μια στοχευμένη, σφαιρική και επίκαιρη ανάλυση και να καταλήξει σε συμπεράσματα σχετικά με την πρακτική λειτουργία του κανονισμού (σε συμπλήρωση των πορισμάτων που είχαν προκύψει από άλλες αξιολογήσεις⁶), η Επιτροπή διεξήγαγε αξιολόγηση της καταλληλότητας και της αποδοτικότητας του κανονιστικού πλαισίου (REFIT), σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές για τη βελτίωση της νομοθεσίας, ώστε να αξιολογήσει τη λειτουργία της νομικής πράξης σε σχέση με τα πέντε υποχρεωτικά κριτήρια αξιολόγησης, δηλαδή να αξιολογήσει την αποτελεσματικότητα, την αποδοτικότητα, τη συνάφεια, τη συνοχή και την ενωσιακή προστιθέμενη αξία της.

Τα πορίσματα της έκθεσης αξιολόγησης REFIT χρησιμοποιήθηκαν ως βάση για τον προσδιορισμό του προβλήματος στην εκτίμηση επιπτώσεων που συνοδεύει την παρούσα πρόταση. Σύμφωνα με την έκθεση, οι επαφές μεταξύ των οργάνων που ορίζονται από τον κανονισμό εξακολουθούν να πραγματοποιούνται σχεδόν αποκλειστικά με έντυπα μέσα, γεγονός που έχει δυσμενείς επιπτώσεις σε επίπεδο κόστους και αποδοτικότητας. Επιπλέον, σπάνια χρησιμοποιείται εικονοτηλεδιάσκεψη για την εξέταση προσώπων που βρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος. Ως εκ τούτου, η πρόταση ανταποκρίνεται στην ανάγκη εκσυγχρονισμού του συστήματος διασυνοριακής διεξαγωγής αποδείξεων, ιδίως με την ψηφιοποίηση διαδικασιών και την αξιοποίηση της σύγχρονης τεχνολογίας. Επιπλέον, αντιμετωπίζει τα εξής πρόσθετα προβλήματα που διαπιστώθηκαν κατά την αξιολόγηση: καθυστερήσεις και κόστος για τους πολίτες, τις επιχειρήσεις και τα κράτη μέλη, ελλείψεις στην προστασία των δικονομικών δικαιωμάτων, νομική πολυπλοκότητα και αβεβαιότητα.

Η πρόταση αποσκοπεί στη βελτίωση της λειτουργίας του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, καθώς και της εσωτερικής αγοράς, αυξάνοντας την αποδοτικότητα και την ταχύτητα των διαδικασιών διασυνοριακής διεξαγωγής αποδείξεων. Ο σκοπός αυτός θα επιτευχθεί με την προσαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1206/2001 στις τεχνικές εξελίξεις, ώστε να αξιοποιηθούν τα πλεονεκτήματα της ψηφιοποίησης και να διασφαλιστεί η αύξηση της χρήσης της εικονοτηλεδιάσκεψης. Η πρωτοβουλία ενισχύει την ασφάλεια δικαίου και συμβάλλει στον περιορισμό των καθυστερήσεων και των περιττών δαπανών για τους πολίτες,

⁶ Βλ. υποσημείωση 5.

τις επιχειρήσεις και τις δημόσιες διοικήσεις, ενώ, επιπλέον, αντιμετωπίζει ελλείψεις στην προστασία των δικονομικών δικαιωμάτων των διαδίκων.

- **Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Η παρούσα πρωτοβουλία συνδέεται στενά με την πρωτοβουλία για την επίδοση και κοινοποίηση στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις (επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων), η οποία διέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1393/2007.

Η πρόταση συνάδει προς τις ισχύουσες νομικές πράξεις της Ένωσης στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1206/2001 δεν θίγει τη δυνατότητα ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ αρχών βάσει των συστημάτων που θεσπίζονται με τον κανονισμό Βρυξέλλες Πα⁷ και τον κανονισμό για τις υποχρεώσεις διατροφής⁸, ακόμη και στις περιπτώσεις που οι εν λόγω πληροφορίες έχουν αποδεικτική αξία, γεγονός που σημαίνει ότι η αιτούσα αρχή μπορεί να επιλέξει την πλέον ενδεδειγμένη εκάστοτε μέθοδο.

- **Συνέπεια με άλλες πολιτικές της Ένωσης**

Ο προτεινόμενος κανονισμός αποτελεί τμήμα του ενωσιακού πλαισίου για τη δικαστική συνεργασία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, και συμβάλλει στην επιδίωξη του στόχου της ΕΕ για συγκρότηση χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, όπως ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ) και στο άρθρο 67 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ). Στο πλαίσιο αυτό, η ΕΕ οφείλει να αναπτύξει τη δικαστική συνεργασία στις αστικές και εμπορικές υποθέσεις που έχουν διασυνοριακές επιπτώσεις, βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών και εξωδίκων αποφάσεων, όπως ορίζει το άρθρο 81 της ΣΛΕΕ. Επιπλέον, ο κανονισμός συμβάλλει στην επιδίωξη του στόχου της ΕΕ για εγκαθίδρυση εσωτερικής αγοράς (άρθρο 26 της ΣΛΕΕ).

Το θεματολόγιο της ΕΕ στον τομέα της δικαιοσύνης για το 2020 τονίζει ότι, προκειμένου να ενισχυθεί η αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των δικαστικών συστημάτων των κρατών μελών, θα πρέπει να εξεταστεί η ανάγκη ενίσχυσης των δικονομικών δικαιωμάτων στην πολιτική δίκη, για παράδειγμα, όσον αφορά τη διεξαγωγή αποδείξεων⁹. Ο στόχος της βελτίωσης του πλαισίου για τη δικαστική συνεργασία εντός της ΕΕ συνάδει επίσης προς τους στόχους που έθεσε η Επιτροπή στη στρατηγική για την ψηφιακή ενιαία αγορά¹⁰: στο πλαίσιο της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης, η στρατηγική τονίζει την ανάγκη να γίνουν περισσότερα για τον εκσυγχρονισμό της δημόσιας (συμπεριλαμβανομένης της δικαστικής) διοίκησης, την επίτευξη διασυνοριακής διαλειτουργικότητας και τη διευκόλυνση της αλληλεπίδρασης με τους πολίτες.

⁷ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000 (ΕΕ L 338 της 23.12.2003, σ. 1).

⁸ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 4/2009 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2008, για τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων και τη συνεργασία σε θέματα υποχρεώσεων διατροφής (ΕΕ L 7 της 10.1.2009, σ. 1).

⁹ Το θεματολόγιο της ΕΕ στον τομέα της δικαιοσύνης για το 2020 – Ενίσχυση της εμπιστοσύνης, της κινητικότητας και της ανάπτυξης εντός της Ένωσης [COM(2014) 144 final], σ. 8.

¹⁰ COM(2015) 192 final, της 6.5.2015, σ. 16.

Ως εκ τούτου, η Επιτροπή ανέλαβε στο πρόγραμμα εργασίας της για το 2018 τη δέσμευση να εκπονήσει πρόταση αναθεώρησης του κανονισμού για τη διεξαγωγή αποδείξεων¹¹.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

• Νομική βάση

Η νομική βάση της πρότασης είναι το άρθρο 81 της ΣΛΕΕ (δικαστική συνεργασία στις αστικές υποθέσεις που έχουν διασυνοριακές επιπτώσεις). Το άρθρο 81 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της ΣΛΕΕ παρέχει στην ΕΕ την εξουσία να θεσπίζει μέτρα που αποσκοπούν στη διασφάλιση της συνεργασίας κατά την αποδεικτική διαδικασία.

• Επικουρικότητα (σε περίπτωση μη αποκλειστικής αρμοδιότητας)

Τα προβλήματα που επιδιώκει να αντιμετωπίσει η πρωτοβουλία ανακύπτουν σε διασυνοριακές δικαστικές υποθέσεις (οι οποίες εξ ορισμού υπερβαίνουν τις δυνατότητες παρέμβασης των εθνικών δικαιοσύνη συστημάτων) και οφείλονται είτε σε ανεπαρκή συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών είτε σε ανεπαρκή διαλειτουργικότητα και συνοχή μεταξύ των εθνικών συστημάτων και νομικών πλαισίων. Οι κανόνες στον τομέα του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου καθορίζονται με κανονισμούς, διότι αυτός είναι ο μοναδικός τρόπος για να διασφαλιστεί η επιθυμητή ομοιομορφία. Ενώ κατ' αρχήν τίποτα δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να ψηφιοποιήσουν τον τρόπο με τον οποίο επικοινωνούν, η εμπειρία του παρελθόντος και οι προβλέψεις για την εξέλιξη των πραγμάτων αν δεν υπάρξει δράση της ΕΕ δείχνουν ότι η πρόοδος θα είναι πολύ αργή και ότι, ακόμη και όταν τα κράτη μέλη αναλαμβάνουν δράση, η διαλειτουργικότητα δεν μπορεί να εξασφαλιστεί χωρίς ένα καθοριζόμενο από ενωσιακή νομοθεσία πλαίσιο. Επομένως, ο στόχος της πρότασης δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από μόνα τα κράτη μέλη και μπορεί να επιτευχθεί μόνο σε ενωσιακό επίπεδο.

Η ενωσιακή προστιθέμενη αξία συνίσταται στην περαιτέρω βελτίωση της αποδοτικότητας και της ταχύτητας των δικαστικών διαδικασιών, με την απλούστευση και την επιτάχυνση των μηχανισμών συνεργασίας όσον αφορά τη διεξαγωγή αποδείξεων και, κατά συνέπεια, με τη βελτίωση της απονομής της δικαιοσύνης στις υποθέσεις με διασυνοριακές επιπτώσεις.

• Αναλογικότητα

Η πρόταση συνάδει προς την αρχή της αναλογικότητας, δεδομένου ότι περιορίζεται αυστηρά σ' αυτό που είναι αναγκαίο για την επίτευξη των στόχων της. Δεν επεμβαίνει στις διαφορετικές εθνικές ρυθμίσεις για τη διεξαγωγή αποδείξεων.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

• Εκ των υστέρων αξιολογήσεις / έλεγχοι καταλληλότητας της ισχύουσας νομοθεσίας

Τα αποτελέσματα της εκ των υστέρων αξιολόγησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1206/2001, η οποία συνοδεύει την εκτίμηση επιπτώσεων, μπορούν να συνοψιστούν ως εξής:

¹¹ Πρόγραμμα εργασίας της Επιτροπής για το 2018: Ένα θεματολόγιο για μια πιο ενωμένη, ισχυρότερη και πιο δημοκρατική Ευρώπη [COM(2017) 650 final, της 24.10.2017], παράρτημα II, σημεία 10 και 11.

Σε γενικές γραμμές, ο κανονισμός έχει συμβάλει στην επίτευξη των γενικών, ειδικών και επιχειρησιακών στόχων του. Η καθιέρωση κοινών μεθόδων για τη διεξαγωγή αποδείξεων έγινε ευμενώς δεκτή από τους επαγγελματίες του κλάδου. Η καθιέρωση τυποποιημένων εντύπων και διαύλων επικοινωνίας διευκόλυνε την επικοινωνία. Ο κανονισμός βελτίωσε την αποδοτικότητα των δικαστικών διαδικασιών, τόσο σε σύγκριση με τη σύμβαση της Χάγης όσο και με την πάροδο του χρόνου μεταξύ του 2001 και του 2017. Επομένως, ο κανονισμός συμβάλλει στην εγκαθίδρυση χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης και στην εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Ενισχύει την αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των δικαστηρίων και συμβάλλει στη μείωση της επιβάρυνσης για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις που εμπλέκονται σε διασυνοριακές υποθέσεις.

Ωστόσο, έχουν εντοπιστεί ορισμένα εμπόδια, τα οποία δείχνουν ότι υπάρχει περιθώριο βελτίωσης. Τα εν λόγω εμπόδια αφορούν πρωτίστως καθυστερήσεις και δαπάνες για τις επιχειρήσεις και τους πολίτες οι οποίες οφείλονται στη μη αξιοποίηση των δυνατοτήτων που προσφέρουν οι νέες τεχνολογίες για ταχύτερη επικοινωνία και την απευθείας διεξαγωγή αποδείξεων. Τα χαρακτηριστικότερα παραδείγματα αποτελούν η μη χρήση ηλεκτρονικών μέσων επικοινωνίας στις επαφές μεταξύ των δικαστηρίων και των αρχών των κρατών μελών, η επικοινωνία μεταξύ των οποίων εξακολουθεί να πραγματοποιείται κατά κύριο λόγο με έντυπα μέσα, καθώς και η περιορισμένη μόνο χρήση ηλεκτρονικών μέσων επικοινωνίας, ιδίως εικονοτηλεδιάσκεψης, για την απευθείας διεξαγωγή αποδείξεων. Επί του παρόντος, ο κανονισμός δεν επιβάλλει στα δικαστήρια υποχρέωση να υιοθετήσουν σύγχρονες τεχνολογίες· το γεγονός ότι αυτό εξαρτάται εξ ολοκλήρου από τις ατομικές προσπάθειες των κρατών μελών, σε συνδυασμό με τη γενική μετάβαση προς την ψηφιοποίηση, έχει οδηγήσει σε πολύ αργή πρόοδο, τόσο σε απόλυτους όρους όσο και σε σύγκριση και με τη χρήση σύγχρονων τεχνολογιών στο αμιγώς εγχώριο πλαίσιο.

- **Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Η Επιτροπή διαβουλευθήκε εκτενώς με τα ενδιαφερόμενα μέρη. Από τις 8 Δεκεμβρίου 2017 έως τις 2 Μαρτίου 2018 διεξήχθη μια ενιαία δημόσια διαβούλευση, η οποία αφορούσε τόσο τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 όσο και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1206/2001. Παραλήφθηκαν συνολικά 131 απαντήσεις (κυρίως από την Πολωνία και ακολούθως από τη Γερμανία, την Ουγγαρία και την Ελλάδα). Διοργανώθηκαν δύο ειδικές συνεδριάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου, στις οποίες εξετάστηκαν πρακτικά προβλήματα και πιθανές βελτιώσεις των δύο κανονισμών. Πραγματοποιήθηκαν ειδικές συναντήσεις με κυβερνητικούς εμπειρογνώμονες των κρατών μελών. Διοργανώθηκε σεμινάριο με τη συμμετοχή επιλεγμένων ενδιαφερόμενων μερών με ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τα θέματα που σχετίζονται με τις διασυνοριακές δικαστικές υποθέσεις. Τα αποτελέσματα των εν λόγω διαβουλεύσεων ήταν σε γενικές γραμμές θετικά και έδειξαν ότι υπάρχει ανάγκη να ληφθούν μέτρα.

Επιπλέον, η Επιτροπή διατηρούσε τακτικό διάλογο με τα ενδιαφερόμενα μέρη και τα κράτη μέλη μέσω της ομάδας εμπειρογνομένων του Συμβουλίου για την ηλεκτρονική επίδοση εγγράφων και τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες, η οποία συνεδριάζει τέσσερις έως έξι φορές ετησίως.

- **Συλλογή και χρήση εμπειρογνομωσίας**

Ομάδα εμπειρογνομένων για τον εκσυγχρονισμό της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις πραγματοποίησε έξι συνεδριάσεις κατά το διάστημα μεταξύ του Ιανουαρίου και του Απριλίου του 2018. Μια μελέτη την οποία εκπόνησε το 2016

κοινοπραξία με επικεφαλής το πανεπιστήμιο του Μάριμπορ παρείχε μια συγκριτική ανάλυση του δικαίου της απόδειξης 26 κρατών μελών¹².

- **Εκτίμηση επιπτώσεων**

Η παρούσα πρόταση υποστηρίζεται από την εκτίμηση επιπτώσεων που περιλαμβάνεται στο συνοδευτικό έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής SWD(2018) 285.

Εξετάστηκαν διάφορες επιλογές, από μη νομοθετικά μέτρα έως νομοθετικά μέτρα διαφόρων βαθμών φιλοδοξίας.

Η προτιμώμενη επιλογή συνίσταται σε μια δέσμη που περιλαμβάνει σειρά μέτρων πολιτικής:

- την καθιέρωση της ηλεκτρονικής διαβίβασης ως τον καταρχήν δίαυλο για την ηλεκτρονική επικοινωνία και τις ανταλλαγές εγγράφων·
- την προώθηση των σύγχρονων μέσων διεξαγωγής αποδείξεων, όπως της εικονοτηλεδιάσκεψης αν πρόσωπο πρέπει να εξεταστεί σε άλλο κράτος μέλος, και την παροχή κινήτρων (μέσω της χρηματοδότησης εθνικών έργων) στα κράτη μέλη για να εξοπλίσουν τα δικαστήριά τους με συστήματα εικονοτηλεδιάσκεψης·
- την άρση των νομικών κωλυμάτων στην αποδοχή ηλεκτρονικών (ψηφιακών) αποδεικτικών στοιχείων·
- την αντιμετώπιση του ζητήματος των αποκλινουσών ερμηνειών του όρου «δικαστήριο»·
- την ανάδειξη της σημαντικότητας των ενιαίων προτύπων που προβλέπει ο κανονισμός (απλοποιημένες διαδικασίες, ίδιο επίπεδο προστασίας των δικαιωμάτων των εμπλεκόμενων μερών)·
- την ανάπτυξη βέλτιστων πρακτικών για τα αρμόδια δικαστήρια, ώστε να βοηθούνται να εφαρμόζουν τις διαδικασίες σωστά και χωρίς καθυστερήσεις· και
- την ενίσχυση της ενημέρωσης των δικαστηρίων και των ασκούντων νομικά επαγγέλματα σχετικά με τη διαθεσιμότητα του διαύλου της απευθείας διεξαγωγής αποδείξεων σύμφωνα με τον κανονισμό.

Η επιτροπή ρυθμιστικού ελέγχου εξέτασε το σχέδιο εκτίμησης επιπτώσεων κατά τη συνεδρίασή της της 3ης Μαΐου 2018 και εξέδωσε θετική γνώμη με παρατηρήσεις στις 7 Μαΐου 2018. Οι συστάσεις της επιτροπής ρυθμιστικού ελέγχου λήφθηκαν υπόψη. Ειδικότερα, η αναθεωρημένη έκδοση της έκθεσης περιγράφει καλύτερα τη σχέση μεταξύ των δύο πρωτοβουλιών για τη δικαστική συνεργασία (επίδοση και κοινοποίηση πράξεων και διεξαγωγή αποδείξεων), το ευρύτερο πλαίσιο και τους λόγους για τους οποίους ο κανονισμός αποτελεί σημαντικό βήμα προόδου σε σχέση με τη σύμβαση της Χάγης σχετικά με τη συγκέντρωση αποδείξεων. Επιπλέον, τα σημαντικότερα προβλήματα και το βασικό σενάριο προσδιορίζονται και εξηγούνται καλύτερα, ενώ βελτιώθηκαν και τα τμήματα σχετικά με την επικουρικότητα και την ενωσιακή προστιθέμενη αξία. Επιπροσθέτως, τα συμπεράσματα της αξιολόγησης όσον αφορά την αποτελεσματικότητα αναπτύχθηκαν περαιτέρω και η αξιολόγηση των επιλογών πολιτικής επικεντρώνεται στα κύρια ζητήματα (ηλεκτρονική επικοινωνία και χρήση της εικονοτηλεδιάσκεψης).

¹² <http://www.acj.si/en/presentation-evidence>

- **Καταλληλότητα και απλούστευση του κανονιστικού πλαισίου**

Η πρωτοβουλία περιλαμβάνεται στο πρόγραμμα εργασίας της Επιτροπής για το 2018, στις πρωτοβουλίες του προγράμματος REFIT για τον χώρο δικαιοσύνης και θεμελιωδών δικαιωμάτων με βάση την αμοιβαία εμπιστοσύνη¹³.

Μέσω της πλατφόρμας REFIT, τα ενδιαφερόμενα μέρη συνέστησαν στην Επιτροπή να διερευνήσει τις δυνατότητες επιτάχυνσης της διεξαγωγής αποδείξεων σε άλλα κράτη μέλη.

Η δέσμη μέτρων πολιτικής αναμένεται να αποφέρει οφέλη για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις που εμπλέκονται σε διασυνοριακές δικαστικές υποθέσεις. Η ενίσχυση της ασφάλειας δικαίου και η επιτάχυνση και μείωση του κόστους των διαδικασιών αναμένεται να ενθαρρύνουν τους πολίτες και τις επιχειρήσεις να προβαίνουν σε διασυνοριακές συναλλαγές, με αποτέλεσμα την τόνωση των διασυνοριακών επιχειρηματικών δραστηριοτήτων και τη βελτίωση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς. Για τα κράτη μέλη, η καθιέρωση της ηλεκτρονικής διαβίβασης και της εικονοτηλεδιάσκεψης αναμένεται να επιφέρουν ορισμένες δαπάνες, οι οποίες όμως θα είναι εφάπαξ, ενώ τα οφέλη θα είναι διαρκή και θα επιφέρουν εξοικονόμηση δαπανών (π.χ. το κόστος εξέτασης μάρτυρα μέσω εικονοτηλεδιάσκεψης είναι χαμηλότερο από το κόστος εξέτασής του διά ζώσης). Επιπλέον, οι δαπάνες που συνδέονται ειδικά με τον παρόντα κανονισμό θα μετριαστούν από την αύξηση της ψηφιοποίησης του δικαστικού συστήματος εν γένει. Συνολικά, τα οφέλη θα υπερβούν σαφώς το κόστος. Οι επιχειρήσεις θα επωφελούνται από τις βελτιώσεις που θα επέλθουν όταν θα συμμετέχουν ως διάδικοι σε δικαστικές υποθέσεις. Τα λοιπά αποτελέσματα του κανονισμού θα είναι μάλλον ουδέτερα.

Επιπλέον, ο κανονισμός θα προβλέπει την αμοιβαία αναγνώριση των ψηφιακών αποδεικτικών στοιχείων. Το γεγονός αυτό όχι μόνο θα μειώσει την επιβάρυνση των πολιτών και των επιχειρήσεων που συμμετέχουν σε δικαστικές υποθέσεις, αλλά και θα περιορίσει τις περιπτώσεις απόρριψης ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων.

- **Θεμελιώδη δικαιώματα**

Η πρόταση, εναρμονιζόμενη προς το θεματολόγιο της ΕΕ στον τομέα της δικαιοσύνης για το 2020, ανταποκρίνεται στην ανάγκη ενίσχυσης των δικονομικών δικαιωμάτων στην πολιτική δίκη, ώστε να αυξηθεί η αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των δικαστικών συστημάτων των κρατών μελών.

Η καθιέρωση ηλεκτρονικών μέσων επικοινωνίας και η αύξηση της χρήσης της εικονοτηλεδιάσκεψης αναμένεται να βελτιώσουν την πρόσβαση των πολιτών και των επιχειρήσεων στη δικαιοσύνη.

Τα προτεινόμενα μέτρα ψηφιοποίησης λαμβάνουν υπόψη τις απαιτήσεις προστασίας των δεδομένων και της ιδιωτικότητας: το προς εφαρμογή σύστημα ηλεκτρονικών ανταλλαγών μεταξύ των αρμόδιων δικαστηρίων θα πρέπει να παρέχει μια απολύτως αξιόπιστη και ασφαλή τεχνική λύση η οποία θα διασφαλίζει την ακεραιότητα και το απόρρητο των διαβιβαζόμενων δεδομένων. Το γεγονός ότι θα υπάρχει ένα προκαθορισμένο σύνολο χρηστών του συστήματος (μόνο δικαστήρια και δικαστικές αρχές των κρατών μελών) παρέχει μια πρόσθετη εγγύηση ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα θα τυγχάνουν δέουσας μεταχείρισης. Επιπλέον, το σύστημα θα πρέπει να καθιερώνει αποκεντρωμένη δομή, η οποία

¹³ Πρόγραμμα εργασίας της Επιτροπής για το 2018: Ένα θεματολόγιο για μια πιο ενωμένη, ισχυρότερη και πιο δημοκρατική Ευρώπη [COM(2017) 650 final, της 24.10.2017], παράρτημα II, σημείο 10, σ. 4.

θα επιτρέπει επικοινωνία απευθείας μεταξύ των τελικών σημείων της και, ως εκ τούτου, θα μειώνει τον κίνδυνο μέσω της ελαχιστοποίησης του αριθμού των εκτελούντων επεξεργασία των δεδομένων.

Σημαντικοί εξωτερικοί παράγοντες που αφορούν την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο της προτεινόμενης δέσμης μέτρων πολιτικής είναι οι εξής:

- ο γενικός κανονισμός για την προστασία δεδομένων (ΓΚΠΔ)¹⁴, ο οποίος εφαρμόζεται από τον Μάιο του 2018 και του οποίου η εφαρμογή αναμένεται να αυξήσει την ευαισθητοποίηση και να οδηγήσει στη λήψη μέτρων για την προστασία της ασφάλειας και της ακεραιότητας των βάσεων δεδομένων, καθώς και σε ταχείες αντιδράσεις σε περιπτώσεις παραβίασης της ιδιωτικότητας προσώπων στο πλαίσιο της λειτουργίας του δικαστικού συστήματος· και
- οι συνεχείς απειλές για την κυβερνοασφάλεια στον δημόσιο τομέα. Οι επιθέσεις κατά των δημόσιων υποδομών πληροφορικής αναμένεται να πολλαπλασιαστούν και να επηρεάσουν τα δικαστικά συστήματα των κρατών μελών· ο αντίκτυπος των επιθέσεων αυτών μπορεί να επιδεινωθεί από την αυξανόμενη διασύνδεση των πληροφοριακών συστημάτων (σε εθνικό και ενωσιακό επίπεδο).

Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων

Σύμφωνα με τα σημεία 22 και 23 της διοργανικής συμφωνίας της 13ης Απριλίου 2016¹⁵, με την οποία τα τρία θεσμικά όργανα επιβεβαίωσαν ότι οι αξιολογήσεις της ισχύουσας νομοθεσίας και πολιτικής θα πρέπει να αποτελούν τη βάση των εκτιμήσεων επιπτώσεων των επιλογών περαιτέρω δράσης, ο κανονισμός θα αξιολογηθεί και η Επιτροπή θα υποβάλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, το αργότερο πέντε έτη μετά την ημερομηνία έναρξης της εφαρμογής του. Η αξιολόγηση θα αποτιμήσει τις επιπτώσεις του κανονισμού στην πράξη με βάση δείκτες και λεπτομερή ανάλυση του βαθμού κατά τον οποίο ο κανονισμός θα μπορεί να χαρακτηριστεί συναφής, αποτελεσματικός, αποδοτικός, ότι παρέχει επαρκή ενωσιακή προστιθέμενη αξία και ότι είναι συνεπής με τις άλλες πολιτικές της ΕΕ. Η αξιολόγηση θα περιλαμβάνει τα διδάγματα που θα έχουν αντληθεί ώστε να εντοπιστούν τυχόν ελλείψεις/προβλήματα ή τυχόν δυνατότητες περαιτέρω βελτίωσης του αντικτύπου του κανονισμού. Τα κράτη μέλη θα παράσχουν στην Επιτροπή τις αναγκαίες για την εκπόνηση της έκθεσης πληροφορίες.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η πρόταση δεν θα επιφέρει σημαντικό κόστος για τις εθνικές διοικήσεις, αλλά, αντιθέτως, θα οδηγήσει σε εξοικονομήσεις δαπανών. Οι εθνικές αρχές αναμένεται να ωφεληθούν από την ενίσχυση της αποδοτικότητας των νομικών διαδικασιών και τη μείωση του διοικητικού φόρτου και του εργατικού κόστους.

¹⁴ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 1).

¹⁵ Διοργανική συμφωνία μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου, της 13ης Απριλίου 2016· ΕΕ L 123 της 12.5.2016, σ. 1-14.

Το κόστος που θα σχετίζεται με την ανάπτυξη, την εγκατάσταση και τη συντήρηση εξοπλισμού ηλεκτρονικών επικοινωνιών και ανταλλαγής εγγράφων, καθώς και με την αγορά, εγκατάσταση και λειτουργία επαγγελματικού, υψηλών προδιαγραφών εξοπλισμού εικονοτηλεδιάσκεψης θα μπορούσε να συγχρηματοδοτηθεί.

Οι κύριες δυνατότητες ενωσιακής χρηματοδότησης στο πλαίσιο των τρεχόντων χρηματοδοτικών προγραμμάτων παρέχονται από το πρόγραμμα «Δικαιοσύνη» και τον μηχανισμό «Συνδέοντας την Ευρώπη». Το πρόγραμμα «Δικαιοσύνη» (προϋπολογισμός 2018: 45,95 εκατ. EUR) στηρίζει την ανάπτυξη ικανοτήτων εκτέλεσης και έννομης προστασίας στα κράτη μέλη στον τομέα της πολιτικής δικαιοσύνης, ενώ οι μελλοντικές χρηματοδοτικές προτεραιότητές του επικεντρώνονται στα στοιχεία αυτά, τα οποία είναι σημαντικά και στο πλαίσιο της παρούσας πρωτοβουλίας. Ο μηχανισμός «Συνδέοντας την Ευρώπη» διαθέτει πολύ μεγαλύτερο προϋπολογισμό (130,33 εκατ. EUR το 2018) και παρέχει χρηματοδοτική υποστήριξη για έργα πληροφορικής που διευκολύνουν τη διασυνοριακή αλληλεπίδραση μεταξύ των δημόσιων διοικήσεων, των επιχειρήσεων και των πολιτών. Χρησιμοποιείται ήδη ευρέως για τη χρηματοδότηση έργων ψηφιοποίησης και ηλεκτρονικής δικαιοσύνης στον τομέα της πολιτικής δικαιοσύνης, συμπεριλαμβανομένης της διαδικτυακής πύλης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης και της ένταξης των δημόσιων εγγράφων στα εθνικά συστήματα ηλεκτρονικής διακυβέρνησης και στο σύστημα διασύνδεσης των μητρώων επιχειρήσεων (BRIS). Η δέσμη του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου (ΠΔΠ) για την προτεραιότητα του ψηφιακού μετασχηματισμού, όπως παρουσιάστηκε στις 2 Μαΐου 2018, περιλαμβάνει 3 δισ. EUR για ένα ψηφιακό σκέλος του μηχανισμού «Συνδέοντας την Ευρώπη», για τη χρηματοδότηση υποδομών ψηφιακής συνδεσιμότητας.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων**

Θα θεσπιστούν κατάλληλες ρυθμίσεις για την παρακολούθηση της εφαρμογής του κανονισμού, συμπεριλαμβανομένων ενός ολοκληρωμένου συνόλου ποιοτικών και ποσοτικών δεικτών και μιας σαφούς και δομημένης διαδικασίας υποβολής εκθέσεων και παρακολούθησης. Αυτό είναι σημαντικό για να διασφαλιστεί η αποδοτική εφαρμογή των τροποποιήσεων στα κράτη μέλη και για να εξακριβωθεί αν ο κανονισμός επιτυγχάνει τους στόχους του.

- **Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης**

Άρθρο 1 παράγραφος 4

Επί του παρόντος, ο όρος «δικαστήριο» δεν ορίζεται και αυτό έχει οδηγήσει σε αποκλίνουσες ερμηνείες μεταξύ των κρατών μελών. Σε ορισμένα κράτη μέλη ερμηνεύεται ως αναφερόμενος αποκλειστικά στα παραδοσιακά δικαστήρια, ενώ άλλα κράτη μέλη εκτελούν επίσης παραγγελίες προερχόμενες από άλλες δικαστικές αρχές (π.χ. συμβολαιογράφους) αν νομιμοποιούνται βάσει της εθνικής τους νομοθεσίας να εκτελούν καθήκοντα διεξαγωγής αποδείξεων. Οι εν λόγω αβεβαιότητες θα πρέπει να εξαλειφθούν με την παροχή ορισμού της έννοιας του «δικαστηρίου».

Άρθρο 6

Η εν λόγω τροποποίηση θεσπίζει την, κατά κανόνα, υποχρεωτική ηλεκτρονική διαβίβαση των παραγγελιών και των κοινοποιήσεων βάσει του κανονισμού (παράγραφος 1). Σε εξαιρετικές

περιπτώσεις, δηλαδή αν η λειτουργία του συστήματος έχει διακοπεί ή αν το σύστημα δεν είναι κατάλληλο για την οικεία διαβίβαση (π.χ. διαβίβαση δείγματος DNA ως αποδεικτικού στοιχείου), θα μπορούν να χρησιμοποιούνται άλλοι δίαυλοι (παράγραφος 4).

Άρθρα 17 και 17α

Σκοπός των προτεινόμενων τροποποιήσεων είναι να διασφαλιστεί η καταλληλότερη, συχνότερη και ταχύτερη χρήση της διαδικασίας της απευθείας διεξαγωγής αποδείξεων, σύμφωνα με το άρθρο 17, μέσω εικονοτηλεδιάσκεψης, όταν τα οικεία δικαστήρια διαθέτουν τη σχετική δυνατότητα και η εν λόγω διαδικασία είναι κατάλληλη λαμβανομένων υπόψη των ειδικών περιστάσεων της υπόθεσης.

Άρθρο 17β

Σκοπός του νέου αυτού άρθρου είναι να διευκολύνει τη διεξαγωγή αποδείξεων μέσω διπλωματικών ή προξενικών υπαλλήλων. Το άρθρο προβλέπει ότι τα πρόσωπα αυτά μπορούν, στο έδαφος άλλου κράτους μέλους και στην περιοχή όπου ασκούν τα καθήκοντά τους, να διεξάγουν αποδείξεις χωρίς την ανάγκη προηγούμενης παραγγελίας, εξετάζοντας, χωρίς καταναγκασμό, υπηκόους του κράτους μέλους το οποίο εκπροσωπούν στο πλαίσιο διαδικασιών που εκκρεμούν ενώπιον των δικαστηρίων του εν λόγω κράτους μέλους.

Άρθρο 18α

Το νέο αυτό άρθρο έχει ως σκοπό να διασφαλίσει ότι ψηφιακά αποδεικτικά στοιχεία που έχουν ληφθεί σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο έχουν διεξαχθεί οι σχετικές αποδείξεις δεν θα απορρίπτονται ως αποδεικτικό στοιχείο σε άλλα κράτη μέλη αποκλειστικά και μόνο λόγω της ψηφιακής φύσης τους.

Άρθρα 19 και 20

Οι εν λόγω τροποποιήσεις ευθυγραμμίζουν τον κανονισμό με το άρθρο 290 της ΣΛΕΕ.

Άρθρο 22α

Η εν λόγω διάταξη ορίζει ότι η Επιτροπή καταρτίζει αναλυτικό πρόγραμμα παρακολούθησης των εκροών, των αποτελεσμάτων και των επιπτώσεων του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 23

Η εν λόγω διάταξη ορίζει ότι η Επιτροπή προβαίνει σε αξιολόγηση του παρόντος κανονισμού σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής για τη βελτίωση της νομοθεσίας και τα σημεία 22 και 23 της διοργανικής συμφωνίας της 13ης Απριλίου 2016, και υποβάλλει έκθεση με τα κύρια πορίσματά της στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1206/2001 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 81,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,¹

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Προς τον σκοπό της εύρυθμης λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς, είναι αναγκαίο να βελτιωθεί περαιτέρω και να επιταχυνθεί η συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων.
- (2) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1206/2001 του Συμβουλίου² θεσπίζει κανόνες για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις.
- (3) Για να εξασφαλίζεται η ταχεία διαβίβαση των παραγγελιών και των κοινοποιήσεων, θα πρέπει να χρησιμοποιούνται όλα τα κατάλληλα μέσα της σύγχρονης τεχνολογίας επικοινωνιών. Ως εκ τούτου, κατά κανόνα, όλες οι κοινοποιήσεις και οι ανταλλαγές εγγράφων θα πρέπει να πραγματοποιούνται μέσω ενός αποκεντρωμένου συστήματος πληροφορικής το οποίο θα απαρτίζεται από τα εθνικά συστήματα πληροφορικής.
- (4) Για να εξασφαλίζεται η αμοιβαία αναγνώριση των ψηφιακών αποδεικτικών στοιχείων, τα αποδεικτικά στοιχεία αυτού του είδους που λαμβάνονται σε κράτος μέλος σύμφωνα με την εθνική του νομοθεσία δεν θα πρέπει να χαρακτηρίζονται απαράδεκτα ως αποδεικτικά στοιχεία σε άλλα κράτη μέλη απλώς και μόνο λόγω της ψηφιακής φύσης τους.
- (5) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1206/2001 δεν θα πρέπει να θίγει τη δυνατότητα των αρχών να ανταλλάσσουν πληροφορίες βάσει συστημάτων που θεσπίζονται με άλλες ενωσιακές νομικές πράξεις, όπως ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του

¹ ΕΕ C της , σ. .

² Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1206/2001 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 174 της 27.6.2001, σ. 1).

Συμβουλίου³ ή ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 4/2009 του Συμβουλίου⁴, ακόμη και στις περιπτώσεις που οι εν λόγω πληροφορίες έχουν αποδεικτική αξία, αλλά θα πρέπει να παρέχεται στην αιτούσα αρχή η δυνατότητα να επιλέξει την πλέον ενδεδειγμένη εκάστοτε μέθοδο.

- (6) Οι σύγχρονες τεχνολογίες επικοινωνιών, ιδίως η εικονοτηλεδιάσκεψη, η οποία αποτελεί σημαντικό μέσο για την απλούστευση και την επιτάχυνση της διεξαγωγής αποδείξεων, επί του παρόντος δεν αξιοποιούνται πλήρως. Στις περιπτώσεις που πρόκειται να διεξαχθούν αποδείξεις μέσω της εξέτασης, ως μάρτυρα, διαδίκου ή εμπειρογνώμονα, προσώπου που κατοικεί σε άλλο κράτος μέλος, το δικαστήριο θα πρέπει να διεξάγει τις εν λόγω αποδείξεις απευθείας μέσω εικονοτηλεδιάσκεψης, εφόσον τα οικεία δικαστήρια διαθέτουν τη σχετική δυνατότητα, όταν κρίνει ότι η χρήση της εν λόγω τεχνολογίας ενδείκνυται λαμβανομένων υπόψη των ειδικών περιστάσεων της υπόθεσης.
- (7) Για να διευκολύνεται η διεξαγωγή αποδείξεων μέσω διπλωματικών ή προξενικών υπαλλήλων, τα πρόσωπα αυτά θα πρέπει να μπορούν, στο έδαφος άλλου κράτους μέλους και εντός της περιοχής όπου ασκούν τα καθήκοντά τους, να διεξάγουν αποδείξεις χωρίς την ανάγκη προηγούμενης παραγγελίας, εξετάζοντας, χωρίς καταναγκασμό, υπηκόους του κράτους μέλους το οποίο εκπροσωπούν στο πλαίσιο διαδικασιών που εκκρεμούν ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους το οποίο εκπροσωπούν.
- (8) Δεδομένου ότι οι στόχοι του παρόντος κανονισμού δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, αλλά μπορούν να επιτευχθούν αποτελεσματικότερα σε ενωσιακό επίπεδο, μέσω της θέσπισης ενός νομικού πλαισίου που θα εξασφαλίζει την ταχεία διαβίβαση των παραγγελιών και των κοινοποιήσεων σχετικά με πράξεις διεξαγωγής αποδείξεων, η Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, που ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, που ορίζεται στο ίδιο άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.
- (9) Σύμφωνα με το άρθρο 3 και το άρθρο 4α παράγραφος 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, [το Ηνωμένο Βασίλειο] [και] [η Ιρλανδία] [γνωστοποίησε/-αν την επιθυμία του/τους να συμμετάσχει/-ουν στην έκδοση και εφαρμογή του παρόντος κανονισμού] [δεν συμμετέχει/-ουν στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται/-ονται απ' αυτόν ούτε υπόκειται/-νται στην εφαρμογή του].
- (10) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται απ' αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.

³ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000 (ΕΕ L 338 της 23.12.2003, σ. 1).

⁴ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 4/2009 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2008, για τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων και τη συνεργασία σε θέματα υποχρεώσεων διατροφής (ΕΕ L 7 της 10.1.2009, σ. 1).

- (11) Προκειμένου να επικαιροποιούνται τα τυποποιημένα έντυπα που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα ή να πραγματοποιούνται τεχνικές τροποποιήσεις των εν λόγω εντύπων, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά την τροποποίηση των παραρτημάτων. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό η Επιτροπή να διεξάγει, κατά τις προπαρασκευαστικές της εργασίες, τις κατάλληλες διαβουλεύσεις, μεταξύ άλλων σε επίπεδο εμπειρογνομόνων, οι οποίες να πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στη διοργανική συμφωνία για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου, της 13ης Απριλίου 2016*. Πιο συγκεκριμένα, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ίση συμμετοχή στην προετοιμασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λαμβάνουν όλα τα έγγραφα κατά τον ίδιο χρόνο με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, και οι εμπειρογνώμονες τους έχουν συστηματικά πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνομόνων της Επιτροπής που ασχολούνται με την προετοιμασία κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

*Διοργανική συμφωνία μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου, της 13ης Απριλίου 2016· ΕΕ L 123 της 12.5.2016, σ. 1.

- (12) Σύμφωνα με τα σημεία 22 και 23 της διοργανικής συμφωνίας της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου, η Επιτροπή θα πρέπει να αξιολογήσει τον παρόντα κανονισμό βάσει πληροφοριών που θα συλλεγούν μέσω ειδικών ρυθμίσεων παρακολούθησης, προκειμένου να εκτιμηθούν τα πραγματικά αποτελέσματα του κανονισμού και η τυχόν ανάγκη για περαιτέρω δράση.
- (13) Συνεπώς, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1206/2001 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως,
ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1206/2001 τροποποιείται ως εξής:

- 1) στο άρθρο 1 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 4:
«4. Στον παρόντα κανονισμό, με τον όρο «δικαστήριο» νοείται κάθε δικαστική αρχή σε κράτος μέλος η οποία είναι αρμόδια να διεξάγει αποδείξεις σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.»
- 2) το άρθρο 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 6

Διαβίβαση παραγγελιών και άλλων κοινοποιήσεων

1. Οι παραγγελίες και οι κοινοποιήσεις σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό διαβιβάζονται μέσω αποκεντρωμένου συστήματος πληροφορικής απαρτιζόμενου από τα εθνικά συστήματα πληροφορικής, τα οποία διασυνδέονται με τηλεπικοινωνιακή υποδομή που επιτρέπει την ασφαλή και αξιόπιστη διασυνοριακή ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των εθνικών συστημάτων πληροφορικής.

2. Το γενικό νομικό πλαίσιο για τη χρήση υπηρεσιών εμπιστοσύνης που θεσπίζεται με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 910/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁵ εφαρμόζεται στις παραγγελίες και τις κοινοποιήσεις που διαβιβάζονται μέσω του αποκεντρωμένου συστήματος πληροφορικής που αναφέρεται στην παράγραφο 1.
 3. Αν οι παραγγελίες και οι κοινοποιήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 απαιτούν ή φέρουν σφραγίδα ή χειρόγραφη υπογραφή, είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν αντ' αυτής «εγκεκριμένες ηλεκτρονικές σφραγίδες» και «εγκεκριμένες ηλεκτρονικές υπογραφές», όπως αυτές ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 910/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
 4. Αν η διαβίβαση σύμφωνα με την παράγραφο 1 δεν είναι δυνατή λόγω απρόβλεπτης και έκτακτης διακοπής λειτουργίας του αποκεντρωμένου συστήματος πληροφορικής ή αν η εν λόγω διαβίβαση δεν είναι δυνατή για άλλους εξαιρετικούς λόγους, η διαβίβαση πραγματοποιείται με τα ταχύτερα δυνατά εναλλακτικά μέσα τα οποία το κράτος μέλος εκτελέσεως έχει δηλώσει ότι μπορεί να αποδεχθεί.»
- 3) το άρθρο 17 τροποποιείται ως εξής:
- α) η παράγραφος 2 απαλείφεται·
 - β) στην παράγραφο 4, το τρίτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
«Αν, με τη συμπλήρωση 30 ημερών από την αποστολή της παραγγελίας, το αιτούν δικαστήριο δεν έχει ενημερωθεί για την αποδοχή ή μη της παραγγελίας, η παραγγελία θεωρείται ότι έχει γίνει αποδεκτή.»
- 4) προστίθεται το ακόλουθο άρθρο 17α:

«Άρθρο 17α

Απευθείας διεξαγωγή αποδείξεων μέσω εικονοτηλεδιάσκεψης

1. Όταν πρέπει να διεξαχθούν αποδείξεις μέσω της εξέτασης, ως μάρτυρα, διαδίκου ή εμπειρογνώμονα, προσώπου που κατοικεί σε άλλο κράτος μέλος και το δικαστήριο δεν παραγγέλλει στο αρμόδιο δικαστήριο άλλου κράτους μέλους τη διεξαγωγή αποδείξεων σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο α), το δικαστήριο διεξάγει τις εν λόγω αποδείξεις απευθείας, σύμφωνα με το άρθρο 17, μέσω εικονοτηλεδιάσκεψης, όταν κρίνει ότι η χρήση της εν λόγω τεχνολογίας ενδείκνυται λαμβανομένων υπόψη των ειδικών περιστάσεων της υπόθεσης και εφόσον τα οικεία δικαστήρια διαθέτουν τη σχετική δυνατότητα.
2. Όταν υποβάλλεται παραγγελία για απευθείας διεξαγωγή αποδείξεων μέσω εικονοτηλεδιάσκεψης, η εξέταση διεξάγεται στις εγκαταστάσεις δικαστηρίου. Το αιτούν δικαστήριο και το κεντρικό όργανο ή η αρμόδια αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 3 ή το δικαστήριο στο οποίο τις εγκαταστάσεις πρόκειται να

⁵ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 910/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2014, σχετικά με την ηλεκτρονική ταυτοποίηση και τις υπηρεσίες εμπιστοσύνης για τις ηλεκτρονικές συναλλαγές στην εσωτερική αγορά και την κατάργηση της οδηγίας 1999/93/ΕΚ (ΕΕ L 257 της 28.8.2014, σ. 73).

διεξαχθεί η εξέταση συμφωνούν τις πρακτικές λεπτομέρειες για τη διεξαγωγή της εικονοτηλεδιάσκεψης.

3. Όταν διεξάγονται αποδείξεις μέσω εικονοτηλεδιάσκεψης:
- α) το κεντρικό όργανο ή η αρμόδια αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 3 στο κράτος μέλος εκτελέσεως μπορεί να αναθέσει σε δικαστήριο να συμμετάσχει στη διεξαγωγή των αποδείξεων με σκοπό να διασφαλιστεί ο σεβασμός των θεμελιωδών αρχών του δικαίου του κράτους μέλους εκτελέσεως·
 - β) αν συντρέχει ανάγκη, κατόπιν αιτήματος του αιτούντος δικαστηρίου, του προς εξέταση προσώπου ή του δικαστή του κράτους μέλους εκτελέσεως ο οποίος συμμετέχει στην εξέταση, το κεντρικό όργανο ή η αρμόδια αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 3 διασφαλίζει ότι το προς εξέταση πρόσωπο ή ο δικαστής επικουρείται από διερμηνέα.»·
- 5) προστίθεται το ακόλουθο άρθρο 17β:

«Άρθρο 17β

Διεξαγωγή αποδείξεων μέσω διπλωματικών ή προξενικών υπαλλήλων

Οι διπλωματικοί ή προξενικοί υπάλληλοι κράτους μέλους μπορούν, στο έδαφος άλλου κράτους μέλους και στην περιοχή όπου ασκούν τα καθήκοντά τους, να διεξάγουν αποδείξεις χωρίς την ανάγκη προηγούμενης παραγγελίας σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 1, εξετάζοντας, χωρίς καταναγκασμό, υπηκόους του κράτους μέλους το οποίο εκπροσωπούν στο πλαίσιο διαδικασιών που εκκρεμούν ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους το οποίο εκπροσωπούν.»·

- 6) μετά το άρθρο 18, παρεμβάλλεται το ακόλουθο τμήμα 6:

«Τμήμα 6

Αμοιβαία αναγνώριση

Άρθρο 18α

Ψηφιακά αποδεικτικά στοιχεία που έχουν ληφθεί σε κράτος μέλος σύμφωνα με τη νομοθεσία του δεν μπορούν να στερηθούν τον χαρακτήρα τους ως αποδεικτικών στοιχείων σε άλλο κράτος μέλος αποκλειστικά και μόνο λόγω της ψηφιακής φύσης τους.»·

- 7) στο άρθρο 19, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, σύμφωνα με το άρθρο 20, προς τον σκοπό της τροποποίησης των παραρτημάτων για την

επικαιροποίηση των τυποποιημένων εντύπων ή την πραγματοποίηση τεχνικών τροποποιήσεων στα εν λόγω έντυπα.»·

- 8) το άρθρο 20 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 20

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων υπό τους όρους που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.
 2. Η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που αναφέρεται στο άρθρο 19 παράγραφος 2 ανατίθεται στην Επιτροπή επ' αόριστον με αφετηρία ... [την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού].
 3. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 19 παράγραφος 2 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης θέτει τέλος στην εξουσιοδότηση που ορίζεται στην απόφαση αυτή. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται στην απόφαση αυτή. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που βρίσκονται ήδη σε ισχύ.
 4. Πριν από την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή διαβουλεύεται με εμπειρογνώμονες οι οποίοι ορίζονται από κάθε κράτος μέλος σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου⁶.
 5. Μόλις εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.
 6. Κατ' εξουσιοδότηση πράξη που έχει εκδοθεί βάσει του άρθρου 19 παράγραφος 2 τίθεται σε ισχύ μόνο αν δεν διατυπωθούν αντιρρήσεις είτε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είτε από το Συμβούλιο εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή αν, πριν από τη λήξη της προθεσμίας αυτής, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα διατυπώσουν αντιρρήσεις. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.»·
- 9) προστίθεται το ακόλουθο άρθρο 22α:

⁶ ΕΕ L 123 της 12.5.2016, σ. 1.

«Άρθρο 22α

Παρακολούθηση

1. Το αργότερο [δύο έτη μετά την ημερομηνία έναρξης εφαρμογής του παρόντος κανονισμού], η Επιτροπή καταρτίζει λεπτομερές πρόγραμμα παρακολούθησης των εκροών, των αποτελεσμάτων και των επιπτώσεων του παρόντος κανονισμού.
 2. Το πρόγραμμα παρακολούθησης καθορίζει τα μέσα και τα χρονικά διαστήματα συλλογής των δεδομένων και των λοιπών αναγκαίων στοιχείων τεκμηρίωσης. Διευκρινίζει τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη για τη συλλογή και την ανάλυση των δεδομένων και των λοιπών στοιχείων τεκμηρίωσης.
 3. Τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή τα δεδομένα και τα λοιπά στοιχεία τεκμηρίωσης που απαιτούνται για την παρακολούθηση.»
- 10) το άρθρο 23 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 23

Αξιολόγηση

1. Το νωρίτερο [πέντε έτη μετά την ημερομηνία έναρξης εφαρμογής του παρόντος κανονισμού], η Επιτροπή προβαίνει σε αξιολόγηση του παρόντος κανονισμού και υποβάλλει έκθεση για τα κύρια πορίσματά της στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή.
2. Τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή τις πληροφορίες που απαιτούνται για την εκπόνηση της εν λόγω έκθεσης.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από [...].

Ωστόσο, το σημείο 2 του άρθρου 1 εφαρμόζεται από ... [24 μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού].

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος